

Štev. 22.

V Ljubljani, v sredo 30. maja 1917.

Leto IV.

Deseta laška ofenziva na Krasu.

Po velikanskih pripravah in z veliko premočjo so Lahi navalili na Kras, a vrli naši vojaki so odbili s strojnimi puškami, ročnimi granatami, topovskim ognjem in v bojih pehote Lahe ter jim prizadjali velike izgube.

Zaključna kitica

cesarske himne ima poslej sledeče besedilo, ki se bode pelo tudi po vseh slovenskih ljudskih šolah:

In s cesarjem zaročnico
v srčni zvezi združeno,
varuj Bog nam cesarico,
blago mater in gospo!
Kar le more v srečo biti,
Bog naj jima podeli:
Slava Karlu! slava Citi!
slava hiši Habsburški!

Na njivi.

(Bolgarski spisal Elin Pelin; preložil Vinko.)

Ako prične pri nas jeseni deževati, de-
žuje ves teden. Tiho, mirno, podnevi in po-
noči. Dež na dež — to lepo napoji mater
— zemljo, potem potegne lehak veter, nebo
se zjasni in toplo jesensko solnce greje.
Njiva se je posušila. Čas je za oranje.

Kroginkrog ni žive duše. Iz gozda na-
rahljo šume boste nože jeseni, pod njimi
slabo pokajo suhe veje.

„Hodi, Sivka, hodi milka!“ je klical
Bone, ko je bil strahoma opazil, kako krava
čedalje bolj medli in slabi.

„Stojta! . . . No, kratek počitek!“

Utrujeni živali sta se ustavili. Bone je
šel pred njiju ter ju gladil po čelu.

„Belčo, ti ne poznaš uljudnosti, hudo
si spehal Sivko! Kaj ne Sivka?“ se je po-
govarjal z njima.

In Sivka in Belka sta ga mirno gledala
z žalostnimi očmi ter težko dihala. Sivki so
pene kapale od gobca. Ozrla se je na be-
lega tovariša, pogledala gospodarja ter ža-
lostno sklonila glavo.

„Kaj je milka? Povej! Ali ti je slabo?
Sivuška — slabuška! . . . Srce ti plače,
milka. Še danes bomo delali, jutri je praznik
— ves dan bosta počivala. Kaj pa me ti
gledaš Belčo? Junak si!“ mu je prigovarjal
Bone.

njenim vratom, z gobcem zaritim v svežo
prst, a zatisnjenimi očmi in težko je dihala.

„Vstani, Sivka, vstani!“ Bone jo je rešil
jarma in jo pričel vzdigovati na noge.

Sivka je s težavo odprla oči, preseče
pogledala gospodarja, kakor bi mu hotela
reči: pusti me, da v miru umrem, in zopet
je zamižala.

Prestrašeni Bone je stopical krog nje,
nevedoč, kaj bi počel. Njiva je napol zorana
ležala na solncu, ki se je oziralo z neba,
polagoma se nagibalo s poldneva ter se
nagibalo proti goram. Žive duše ni bilo
blizu. Les je bil gluha.

„Vstani, Sivuška! . . . Vstani! Le poglej,
Belčo se ti smeje . . . Vstani! Ne šali se,
milka! . . . Le poglej, kako rahla je zemlja
— orjimo, orjimo naprej!“

In Bone je kravo prijel za noge in jo
dvigal počasi . . . Uprla se je z nogama
ob zemljo in zadnjič poskusila, da bi vstala
— a komaj se je ganila. In zopet je žalostno
položila glavo na zemljo in še bolj težko
dihala.

Cesar Karel pri organizirani dunajski moški mladini, ki se vadi za stezosledce, skavte in strelce. Difiliranje dečkov pri Gornjem Št. Vidu.

Bone Krajnenčev je zopet vpregel Sivko
in Belča ter korakal za plugom. Polje ima
na krasni gozdni ravnici. Les na vseh straneh
in zatišje. Zemlja je zrahljana in se drobi
kakor sladkor. Bone je zavintel ótiko in
zaklical:

„Hej, naprej, brata!“

Živo je odjeknilo iz gozda. Stari Belčo
je pomajal z repom in zadovoljno korakal
dalje. Sivka, slabotna kravica, dvakrat manjša
od Belča, si prizadeva, da bi ga dohajala.

Le glej, že se dela brazda, dve, tri. —
Resno lice. Bonovo se je nekoliko razjasnilo.
Pozabil je na revščino ter požvižgaval.

„Ne bezlaj, Belčo, Sivka ne more toliko
kakor ti! . . . Le hodi, Sivka, hodi revica,
hodi milka! . . . Trudna sta, a kaj se hoče?
Tudi jaz sem že truden . . . Hej, naprej! . . .
tihot!“

Belčo, mršav, star vol, prha z nozdrvmi
in koraka kot kak velikaš. Drobna Sivka
napenja vse svoje moči. Gobec odpira, hrbet
krivi, rep privija. Belčo stopi enkrat, ona
— dvakrat. Sedaj je pomolila jezik — gre!

A Sivka ni dvignila glave. Videlo se je,
kakor bi gospodarjeve besede ne mogle
pomiriti njenega starega srca. Njene upadle
lakotnice so se dvigale silno in naglo. Noge
so se ji tresle.

„Povej mi, Sivuška — slabuška, kaj se
ti je zgodilo?“ je prestrašen rekel Bone ter
se ji pričel prilizovati kakor otrok. Potem
je prijel za plug in zaklical:

„Hej! Potegnita, da se izhodita!“

Belčo se je napel, da bi potegnil. Sivka
si prizadeva, da bi mu pomagala, a ne
more in zopet obstane.

„Hej! Naprej, naprej!“ je klical Bone z
visokim, priganjajočim glasom.

Jek se je rezko oglasil iz gozda.

Belčo je potegnil znova. Sivka je še
enkrat napela vse moči, nogi sta ji odpov-
vedali, zvalila se je po tleh, padla v jarem
in žalostno mukala.

Bone je prestrašen ótiko vrgel v stran,
hitro izpregel Belča ter se žalosten postavil
pred Sivko. Ležala je nepremično, z izteg-

Bone je sedel pred njo, vzel njeno glavo
na kolena, jo gladil in poljuboval po čelu.

„Ne delaj tako, milka! Usmili se me!
Čuj me! Samo ta njiva je še ostala. Do-
orjemo jo, potem bomo počivali . . . Do
smrti te več ne vprežem. Tvoja mala Galica
doraste in pomagala bo Belču. Ti pa boš
ves dan ležala v hlevu in prežvekovala.
Otroci ti bodo prinašali vode v celem škafu,
vsako jutro te bodo čohali, krmili te bodo . . .
Popraviš se, ozdraviš, kaj ne, milka? Takrat
bosta Galica in Belčo orala, ti pa se boš
pasla na vzarah, gledela boš onadva in jima
klicala: Delajta — delajta — in veselje boš
imela z njima. Zvečer, ko izprežemo Galico,
pa te bo lizala in ti klicala: Dober večer,
stara mati . . . Vstani, milka! . . . Vstani!
Pokoncu!“

A Sivka se ni ganila, niti oči ni odprla,
da bi ga pogledala . . . Tresla se je kot
mrzlična.

Bone je vstal, odlomil košček kruha,
ga posolil in ji ga pomolil pod gobec.

„Na, Slabuška! Pokusi! . . .“

Sivka je odprla oči, milo pogledala gospodarja, a zopet zamižala.

Bone je vzdihnil obupan. Pogledal je na rahlo njivo, pogledal na gozd, ki je molčal, pogledal Belča, ki se je tiho pasel ob meji, pogledal soince, ki se je že na-

drugačna kot druge dame njenih krogov. Storila in govorila je stvari, ki bi se bile glasile iz drugih ust prav kočljivo, njej pa so se zelo dobro prilegale. „Kako krasen nakit imate!“ je vzkliknila Mona, ko je baš nastala mala pavza. Seveda je bil to ob-

„Jezero tukaj? Ne.“

„Niste ga še videli?“ se je začudila Mona. „To je najkрасnejši pogled. O, morate ga videti. Prepričana sem, da vam bo zelo všeč. Pojdite, prosim, pokažem vam ga,“ je dejala razvneto ter nehote vstala. Popolnoma je pozabila, da govori z veleodlično damo, ki ni bila vajena, da bi jo vlačil kdo naokrog.

Za hip se je obotavljala njena svitlost, potem se je vdala. Bil jej je nov vžitek, da jo vodi mlada dama naokrog; doslej je vodila ona mlade dame. Toda Mona je kazala toliko veselje v zavesti, da vzradosti vojvodinjo, da je njeni svetlosti to skoraj laskalo. Vstala je, se oprijela Mone ter šla preko vse dvorane občudovat jezero v luninem svitu mali Irki na ljubo, ki se jej ni mogel skoraj nihče ustavljati.

„Kam pa je peljala Mona vojvodinjo?“ je vprašala lady Rodneyeva sira Nicholasa.

„Šla je ž njo v galerijo, da jej pokaže jezero; saj veš, kako se navdušuje zanj, kadar ga obseva mesečina.“

„Naravnost smešna je in najtežja ter najneprijetnejša oseba, kar sem jih imela kdaj v hiši. Vojvodinji je pa res kaj na tem, da vidi to vodo! Razgovarjala se je s starim lordom Deringom jako živahno, ko je po nesreči morala priti ta ženska poleg. Seveda je samo iz uljudnosti ugodila Moninemu predlogu.“

„Ne zdi se mi, da spada vojvodinja k damam, ki pravijo ‚da‘, kadar mislijo ‚ne‘,“ je odgovoril Nicholas smehljaje. „Šla je, ker jo je to veselilo, iz nikakega drugega vzroka ne. Skoraj sem uverjen, da se je morala Lucy Chetwoodova umakniti s prestola ter napraviti prostor Moni. Vsekakor si je Mona vojvodinjo že v prvem hipu osvojila.“

„Zakaj pa ne tudi vojvode?“ je vprašala lady mrzlo. „Njeno vedenje napram njemu je naravnost nespodobno. Vsi opažajo to in govore o tem. Zdi se, da samo Geoffrey noče ničesar videti. Kakor vsem osebam

Naš cesar na soški fronti govori z vojniki, ki so se v bojih posebno odlikovali.

gibalo, in videl je, da je čisto sam v tej dolini, da ni pomoči od nikoder.

Potem se je obrnil k bolni Sivki.

„Vstani, milka! . . . vstani, medved je v gozdu. pride in te požre!“ jo je strašil.

Potem je vzel z voza staro raztrgano preprogo, si jo ogrnil, šel v gozd, pričel rjoveti, kakor medved in po vseh štirih lezti proti ubogi kravi.

„Bav! bav!“ . . . se ji je bližal.

In odprla je oči. Globoko v njenem izmučenem žalostnem pogledu se je zasvetil grozen strah. Žival je dvignila glavo in obupno zamukala, vstati pa ni mogla.

Bone je vrgel proč preprogo, se obupno nagnil čez kravo, se prekrizal in zajokal.

Sivka je zamukala še enkrat, grozno odprla oči in nehala dihati.

Snaha.

Roman. Angleško spisala Mrs. Hungersdorf.
(Dalje.)

„Ako boste vedno tako vestni, tedaj vas res ne morem zavidati, da vas nikoli ne boli glava,“ je resignirano vzkliknila Violeta.

S tem je bil končan modri poduk, in dame so oblekle svoje jopiče, da se pred večerom še nekoliko izprehodijo.

XX.

Luči žare, gosli pojo — zbral se je ves odlični svet. Dasi sta Mona in vojvoda Lauderdalski že davno otvorila ples, so prihajali še vedno novi vozovi. Minil je že četrti ples, plesne karte so bile vse izpolnjene, vse je bilo židane volje.

Vojvodinja Lauderdalska je s pahljačo pomigala Moni, ki je pravkar zopet plesala z vojvodo, ter jej napravila prostor poleg sebe. „Pojdite, ljubi otrok, darujte mi par minut.“

„Prav rada celo uro,“ je odgovorila Mona ljubeznivo in sedla k vojvodinji. Morda je bila visoka dama zato tako naklonjena mladi gospej, ker je bila popolnoma

čuten pregrešek zoper dobri ton. Ali Monino občudovanje je bilo tako odkrito in pristrčno, da ga je bila vojvodinja vesela.

„Da, tudi meni ugaja,“ je odgovorila. „Vojvoda mi ga je podaril dve leti po rojstvu mojega sina.“

„Ali res? O, kako ljubeznivo! Geoffrey mi je daroval tele bisere mesec dni po na-

Cesar Karel in cesarica Cita sta bila te dni v Bolcanu na Tirolskem. Pozdrav mladine na kolodvoru.

jini poroki . . . Zdi se mi, da sva že dolgo, dolgo poročena,“ je pristavila smehljaje. „Ampak vaši opali so resnično prekrasni, njih blesk je tak, kakor jasna mesečina . . . Ali ste že videli jezero v mesečini z oken severne galerije?“

nizkega stanu, je tudi njej posebno zadoščanje, ako more priti z odličnimi ljudmi v dotiko.“

„Naravnost nespametna si, kadar govoriš o Moni, mati,“ je odvrnil Nicholas zmajaje z ramami. „Z vojvodo občuje kakor z vsakim drugim, prijazno in naravno. Ne

morem razumeti, da nočeš priznati njene ljubeznivosti. Meni se zdi Mona solnčni žarek, ki prodere v srce vsakogar in razširja svetlobo, veselje in slogo.“

„Saj govoriš kakor kak zaljubljenec,“ je rekla lady Rodneyeva s prisiljenim na-

„Ali ste oddani, gospa Geoffreyeva? Ali hočete plesati z menoj?“

„Z veseljem,“ je odgovorila Mona.

* * *

Ali veste, da sem nocoj prvokrat na Rodney Towersu?“

Mona je molčala. Zdelo se jej je ne-taktno, da je sploh sprejel vabilo.

„Slišal sem, da je knjižnica jako zna-menita,“ je nadaljeval Avstralec.

„Da, vsi jo občudujejo; zelo stara je. Saj vam je pač znano, da je en del gradu mnogo starejši kot drugi?“

„Čul sem, da. Rad bi videl knjižnico,“ je dejal in gledal Mono poln pričakovanja.

„Ta želja se vam lahko izpolni,“ je odgovorila Mona hitro. Dobrodošla jej je bila misel, da ga more zabavati, ne da bi govorila z njim. Vedla ga je torej preko polne dvorane v knjižnico, ki je bila raz-svetljena, a v tem hipu prazna. Stari prostor je vzbujal svečanosten vtisk. Stene so bile od tal pa do stropa obite z deščicami. Samo nad kaminom so bili približno v dolgosti enega čevlja in v širjavi dveh čevljev leseni oboji manjši kot drugod. Zdelo se je, da ta del Avstralca posebno zanima. Zrl je za-mišljeno v steno z malimi oboji ter je bil kakor slep za ostale krasote tega prostora.

„Ta stena se razlikuje od drugih,“ je rekla Mona, vesela, da se zanima za kaj drugega, kot samo za njeno osebo. „Vkljub temu pa je stara soba jako lepa, kaj ne?“

„Da,“ je odgovoril ter tiho pristavil, vredna je pač, da se človek bori zanjo.“

Mona ni slišala teh besed, ker je baš premaknila stol. Odvila je eno izmed svetilk, medtem ko je bil Rodney še vedno zatopljen v opazovanje one stene. Pogovor je čimdalje bolj pojemal.

„Upam, da se nocoj dobro zabavate,“ je rekla končno Mona.

„Ne! Ostati bi bil moral sploh doma v svoji domovini; tam je bilo življenje drugače, svobodnejše, bolj po mojem okusu.“

„Pa zakaj se ne vrnete tja?“

„Ker imam tukaj posla,“ je odgovoril osorno. „Odkar sem stopil na angleška tla,

Telefonska postaja tik pred sovražno fronto v jami, ki jo je napravila sovražna granata. Na robu jame opazujeta vojaka skrita za železnimi ščiti sovražnika, vojak za njima pa poroča poveljstvu, ki je zadaj za fronto, kar opazujejo.

smehom. „Ali hočeš tudi Doroty vse to po-noviti? Gotovo bi jo zelo zanimalo.“

„Dorothy in jaz misliva popolnoma enako o Moni,“ je odgovoril mirno. „Tudi ona jo prav tako visoko ceni. Ako hočeš namigavati, da izziva Lauderdalskega, je to naravnost neokusno. Kaj takega bi ne prišlo njej nikdar na misel.“

Sedaj je zadonel iz sosednje sobe tih, melodičen smeh — Monin smeh. Mati in sin sta se okrenila in sta videla skozi od-prta vrata, da stoji vojvoda poleg nje. Sklonil se je k njej, in oba sta se prav ve-selo smejala. Potem sta se približala vratom, tako da je mogla lady Rodneyeva slišati vsako besedico.

„Jezditi znate, pravite?“ je vprašal Lauderdale.

„Seveda, doma sem večkrat jezdila celo neosedlane konje. Včasih resnično zahre-penim, da bi mogla zopet enkrat dirjati čez drn in strn kakor v starih časih.“

„Ampak kdo vam je dovolil, da ste smeli življenje stavljati v toliko nevarnost?“ je vprašal vojvoda začuden. Preden s je njegova sestra omožila, ni smela praga pre-stopiti brez spremstva. Mlada gospa mu je bila pravo razodetje.

„Nihče. Ni mi bilo treba prositi nikogar dovoljenja. Storila sem lahko, kar sem ho-tela.“ Lica so jej žarela, oči blestele; stala je kot pravcata poosebljena mladost in le-pota pred njim, in vojvoda je spoznal to.

„Ali imate sestre?“

„Ne, in tudi ne bratov, samo sebe.“

Vojvoda je nekoliko sklonil glavo. „Gospa Rodneyeva,“ je dejal potem počasi, „ali veste, da ste najlepša ženska na svetu, kar sem jih videl kdaj?“

„Tudi Geoffrey pravi to,“ je odgovorila smeje in brez sledu zadrege, „ampak to ni res.“

Ta skromni in otroški odgovor je voj-vodo zopet streznil. Nekoliko mučno pavzo je prekinil Nelly Darling z vprašanjem:

Zvest svoji besedi se je Pavel Rodney na veliko začudenje vseh prisotnih resnično udeležil bala. Ko je Mona že skoraj kon-čala svoj ples z Nellyjem, se je preril skozi množico do nje ter jo je prosil za naslednjega.

C. kr. domobranski pešpolk št. ... v svoji poziciji na fronti. Vzorno zgrajen strelski jarek in vhod v podzemeljsko kritje (kaverno.)

Plesala je z njim enkrat naokrog, potem se je ustavila pri vratih.

„Ali ste utrujeni?“ je vprašal Rodney ter vpri svoje črne oči vanjo.

„Nekoliko.“

Morda bi hoteli raje trenotek počiti.

je konec moje zadovoljnosti. Tam zunaj človek živi, tukaj pa samo životari.“

„Prav obžalovanja vredno je, da ne marate Anglije, če ste se že odločili, da osta-nete tukaj. Ampak zdi se mi . . .“

Umolknila je.

„Kaj se vam zdi? Nadaljujte!“

„Zdi se mi, da ste po pravici nesrečni,“ je odgovorila Mona hitro. „Kdor prinaša drugim nesrečo, mora tudi sam spoznati gorje in skrb.“

„Kakor je videti, pričakujete zame srečnega konca te zadeve. No, saj je prav mo-

se je obrnila nato k Pavlu Rodneyu, ki je stal s prekrižanima rokama v ozadju.

„Oproščam vas,“ je odgovoril s prisiljenim nasmehom. Soba se je sedaj napolnila z gosti, ker je ples pravkar minul. Geoffrey pa je odvedel svojo ženo v dvorano.

„Želeli ste, da vam nekaj zapojem,“ je dejala s tako žalostnim glasom, da se je vojvodinja tiho vprašala, kaj se jej je pač moralo pripetiti. „Prav rada vam ustrezem, ampak moj glas ni dosti vreden.“

„Tega ne morem verjeti,“ je odvrnila vojvodinja ljubeznivo, „videti ste tako muzikalični.“

Vsi so umolknili, ko je zadonel Monin sveži glas. Izbrala si je jako staro, še lepo pesem, katere končni stih so se vedno glasili:

„O, rojstni kraj, o, rojstni kraj,
kako želim po tebi zdaj!“

Petje je ganilo vse navzoče. Slišati ni bilo bučnega ploskanja, ko je Mona vstala izza klavirja, ampak vsi so se jej zahvaljevali. Geoffrey je stopil k njej in jej pošepetal prevzet:

„Pa vendar nisi mislila v resnici tako, Mona? Saj si pač zadovoljna pri meni in nimaš domotožja?“

Mona je dvignila svoj jako blede obrazek k njemu ter je odgovorila s tresočim glasom:

„Ali potrebuješ odgovora, ljubček?“

„Zakaj pa si pela baš to pesem?“

„Sama ne vem, zakaj.“

„Bil sem malo prej prav grd in krivičen do tebe.“

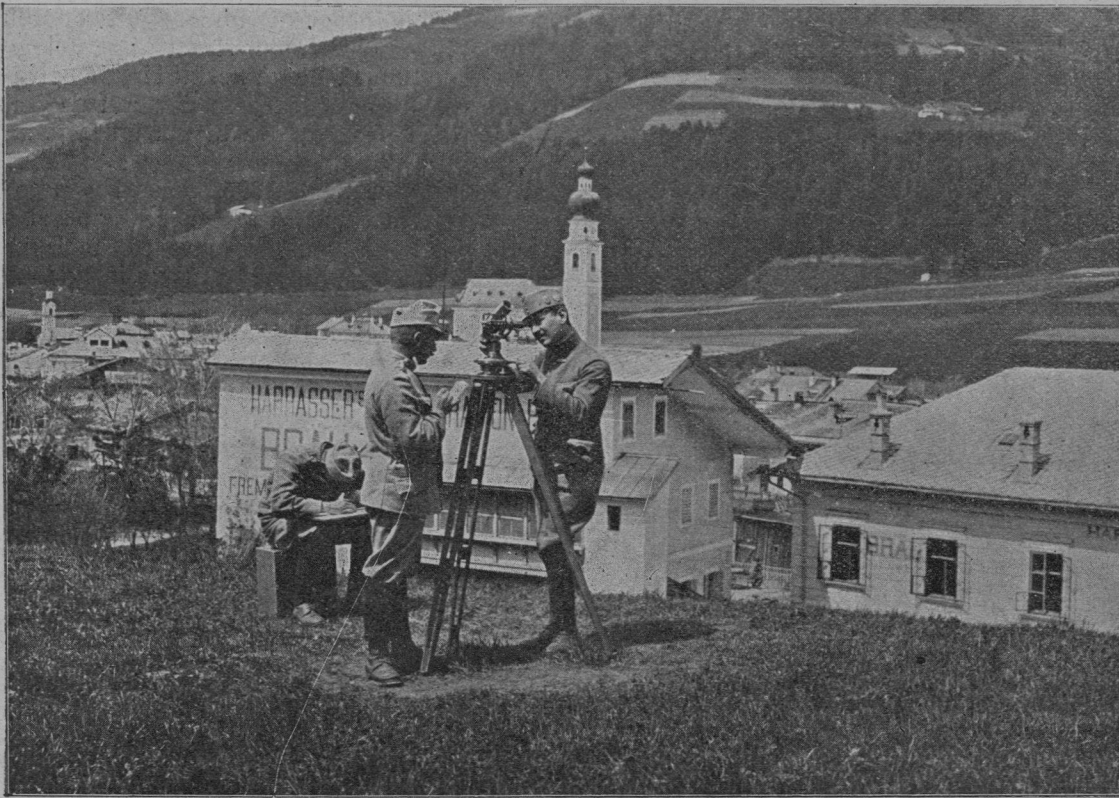
„Ali res? To sem pozabila,“ je odgovorila s srečnim usmevom, medtem ko se jej je povrnila rdečica v lica.

Pavel Rodney, ki je opazoval vse to, ni mogel prenašati tega pogleda. Namršil je čelo, se urno okrenil ter ostavil dvorano.

XXI.

„Ali moraš res proč, Geoffrey, prav zares?“ je vprašala Mona vsa obupana. Že opetovano mu je danes stávila to vprašanje.

„Da, res moram proč. Jako neprijetno je to, kaj ne? Toda ker se Nicholas ne more udeležiti te slavnostne pojedine, ga moram zastopati. Ne bilo bi lepo, ako bi mu ne bil uslužen v času, ko ima čez glavo posla.“

Častnik-inženir na laški fronti opazuje in meri strmino pobočja za napravo nove ceste.

goče, da se uresniči vaše pričakovanje. Nocoj sem bližje cilju, kot kdaj prej,“ je nadaljeval z dvoumnim nasmehom. „In vaša roka mi je pripomogla do tega.“

Mona se je zdrznila in ga je ostro pogledala. Stopila je korak nazaj, pri tem se je njena obleka zataknila ob ključ pisalne mize. Rodney je pokleknil ter osvobodil krilo, potem je obstal in zrl bledega obraza vanjo.

„Ako se odpovem svojim nameram na Rodney Towersu, ako ga pustim dosedanjim lastnikom,“ je dejal tiho in strastno, „ali si pridobim potem pri vas prijazen spomin, Mona?“

Mlada gospa se ni zavedala, da jej razkriva svojo ljubezen. Globoko sočutje jej je napolnilo dušo. Bil je nesrečen, zato se jej je smilil.

„Saj ne mislim neprijazno na vas,“ je odgovorila Mona ljubeznivo, a hladno. „Storite, kar vam veleva vest, in pridobili si ne boste samo mojega spoštovanja, nego vas bodo tudi vsi drugi uvaževali.“

„A kaj!“ je vzkliknil nestrpnost, vstal in se odstranil od nje.

V tem hipu je vstopil Geoffrey, približal se Moni ne da bi se zmenil za njenega spremljevalca.

„Mona, ali bi nam ne hotela nekaj zapeti?“ je dejal, kakor da ni razun njegove žene nikogar v sobi. „Nelly je pravil vojvodinji o tvojem glasju, in sedaj bi te rada slišala. Prav priprosto pesemco, ljubica. Take stvari poješ najbolje.“

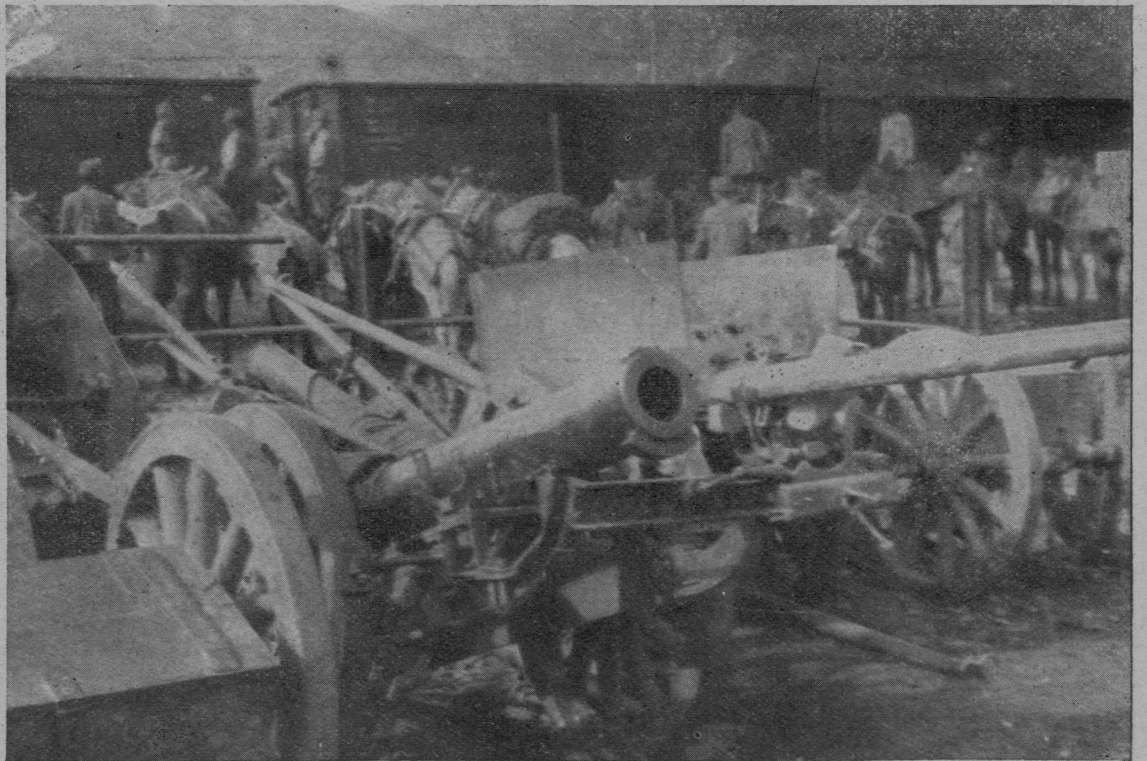
„Mislim, da najin ples še ni končan, gospa Rodneyeva,“ se je oglasil sedaj Avstralec ter izzivajoče pogledal Geoffreya.

„Vojvodinji moraš izkazati to ljubav,“ je nadaljeval soprog, kakor da njegov bratranec sploh ni govoril.

„Seveda grem,“ je odgovorila Mona. „dasi se bojim, da bo vojvodinja razočarana... Prosim vas, da me oprostite, gospod Rodney,“

„Ne pleši nocoj več s tem človekom,“ je dejal hitro, ko sta ostavila knjižnico.

„Razume se, da ne, ako ti ni ljubo. Nicholas mi je priporočal, naj bom ljubezniva ž njim. Nisem vedela, da imaš kaj proti temu.“

Nalaganje naših topov v vlak.

„Dobro, sedaj pa več; ne maram tega,“ je izjavil Geoffrey z glasom, ki ga ni doslej nikoli uporabljal.

„Da, sedaj vem,“ je odgovorila pohlevno, toda z neko posebno dostojanstvenostjo. Ustnice so se jej tresle, s ponosno dvignjeno glavo je šla k vojvodinji.

„Ampak ti imaš vendar tudi mnogo posla. Ti imaš mene. Ali bi se ne mogel Jack peljati tja?“ (Dalje prih.)

**Usmilite se vdov in sirot
padlih junakov!**

Naši saperji grade žične ovire na fronti: leva dva moža nosita žično mrežo, slično brani z bodicami, ki so nevarne nogam, ker je brana kolikor možno skrita na tleh; desni mož nosi drogo, s katerimi brano razprostrejo. Prav na desni so pa že postavljeni španski vitezi in pred njimi so na tleh ležeče razprostrte žične mreže. Če se sovražniku tudi posreči, da razdre pokonci stoječe žične ovire in španske viteze, ga vendar potem ovirajo v napredovanju za temi po tleh razprostrte mreže (brane).

120-letnica avstrijske cesarske himne.

Dne 12. februarja 1917 se je prvokrat pela Haydnova melodija pesmi, ki je pozneje kot „cesarska pesem“ ter kot avstrijska himna bila uvedena; pela se je ob priliki slavnostne predstave v dunajskem grajskem gledališču v proslavo 29. rojstnega dne cesarja Franca II. Predvajanje je vodil komponist sam ob navzočnosti vladarja in je bilo od občinstva burno odobravano. Besedilo pesmi seveda ni bilo takšno kot danes.

V onih dneh je stala stvar Avstrije zelo slabo. Po porazu pri Rivoli in po ka-

Naši saperji prodirajo iz lijaka, ki ga je izkopala mina, proti sovražniku v varstvu jeklenih ščitov in vreč s peskom, orožni z ročnimi bombami in puškami.

Napredovanje naših oddelkov iz svojega najsrednjega strelskega jarka v prvi laški jarek. Poprej so naši saperji uničili laške ovire, španske viteze i. dr. Ostanke teh se še vldijo na sliki na desni strani med obema jarkoma.

pitulaciji Mantove je bila sovražniku odprta pot v notranjost Avstrije. V teh težkih dneh, ko so armade francoske republike ogrožale Avstrijo, je bilo avstrijski vladi mnogo na tem ležeče, dati skupnosti avstrijskih narodov ter njih zvestobi do vladarske rodbine v krepki ljudski himni izraza in tako ustvariti protiutež proti marseljezi. Izdelanje besedila je bilo poverjeno profesorju Leopoldu Haschka na Terezijanu. Haschka je nalogo slabo izpolnil, in če bi ne bil Haydn ustvaril naravnost mojsterskega poljudnega napeva, bi ne bila njegova himna imela nikaškega uspeha.

Haydn se je l. 1795 povrnil s potovanja na Angleškem, in je že prinesel s seboj misel in načrt, po vzoru angleške himne „God save the king“ ustvariti ljudsko himno. Že l. 1796 je bila melodija dovršena. Haschkovo besedilo, od katerega je ostal samo prvi verz, je izginilo s površja takoj po smrti cesarja Franca; l. 1835 se je pri nastopu cesarja Ferdinanda I. dalo Haydnovi melodiji za podlago novo besedilo, katero je izdelal gledališki igralec Holtei po naročilu Metternichovem. Toda to besedilo je bilo še slabše kot prvo, in že prihodnje leto se je moralo umakniti no-

vemu besedilu Kristijana barona Zedlitza. Tudi ta pesem ni imela dolgega življenja. L. 1853 je bila za spesenje novega besedila razpisana nagrada; tekme se je udeležil tudi Grillparzer, vendar je pa dobila nagrado pesnitev Ivana Gabrijela Seidla. Sele to četrto besedilo avstrijske himne je ostalo končno do danes oficijalno priznano.

Besedilo zadnje kitice se je zopet spremenilo in je v slovenskem določeno sedaj tako, kakor objavljamo na 2. strani današnje številke.

Strupeni plini in sanitejci.

(Glej slike na strani 255 in 256.)

Moderna vojna je rodila tudi moderno orožje. Tehnika, kemija, fizika in razne, prej človeštvu koristne vede morajo služiti bogu Marsu, da bi se sovražnika tem temeljiteje, tem številneje in groznejše pobilo in pomorilo. Seveda korakajo naši sovražniki povsod na čelu v izumljanju novih morilnih sredstev. Nekako dve leti poznamo strupene pline. Prvi so jih imeli in uporabljali na angleško-

francoski fronti proti Nemcem. Ponosni pač ne morejo biti na to iznajdbo iznajdljivi francoski kemiki! Iz malih, spočetka še lesenih, zdaj že kovinastih topičev so izstreljali na Nemce bombe na daljavo 100 do 500 m. Bombe so se razpočile ter razširjale sila strupen, dušljiv, daveč, krvavenje pljuč in nosnih žilic povzročajoč plin.

Veter je zanašal in raznašal ta morilni plin v strelske jarke ter daleč med rezerve. Plin je vojake omamljal, da so omedlevali, krvaveli in se celo zadušili. Posebno ostro vplivajo ti plini na sapnik, pljuča, na oči in na možgane. Če se omamljenega vojaka odnese kmalu iz dima in ga napaja s kisikom, ga je še mogoče rešiti, — sicer umre v nezavesti. Zato nosijo vojaki na fronti na glavi posebne vrste maske, ki zakrivajo ves obraz ter zabranjajo plinom vplivati na sopolta in oči. Spočetka so imeli vojaki pripravo, ki je, napolnjena z gotovo kislino, uničevala zastrupljive učineke plinov; danes imajo maske še druge praktične priprave, ki odstranjajo nevarnost plinov. Da morejo maske uporabljati, imajo vojaki še posebne vaje. Saniteta, ki jo danes izobrazujejo temeljito zdravniki in telovadni učitelji-strokovnjaki, imajo na fronti s seboj tudi vedno rešilne priprave za vojake, ki so bili omamljeni.

Oddelek avstro-ogrskih saperjev odstranjuje z drogovi in škarjami žične ovire pred laškimi strelskimi jarki, da jih more naša pehota potem z naskokom napasti.

Avstro-ogrski častniki zaslišavajo pravkar zajete laške letalce za soško fronto.

Danes se seveda uporabljajo strupeni plini že na vseh frontah ter od vseh armad. Klin s klinom! Vse mora pomagati do zmage in miru.

„*Tedenske Slike*“ so najbolj zanimivo in poučen slovenski ilustrirani tednik. Priobčujemo vsak teden obilo slik in poročila z raznih bojišč ter o vseh važnejših aktualnih dogodkih.

„*Tedenske Slike*“ stanejo celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K. Posamezne številke se dobivajo po trafikah, knjigarnah in na kolodvorih izvod po 24 vinarjev.

Zahtevajte povsod „*Tedenske Slike*!“
Naročite si „*Tedenske Slike*!“

Priporočajte jih svojim znancem in prijateljem!

Kuverte s firmo, pisma, račune

izvršuje lično, **itd.** točno in ceno
tiskarna Drag. Hribarja v Ljubljani
Dunajska cesta št. 9

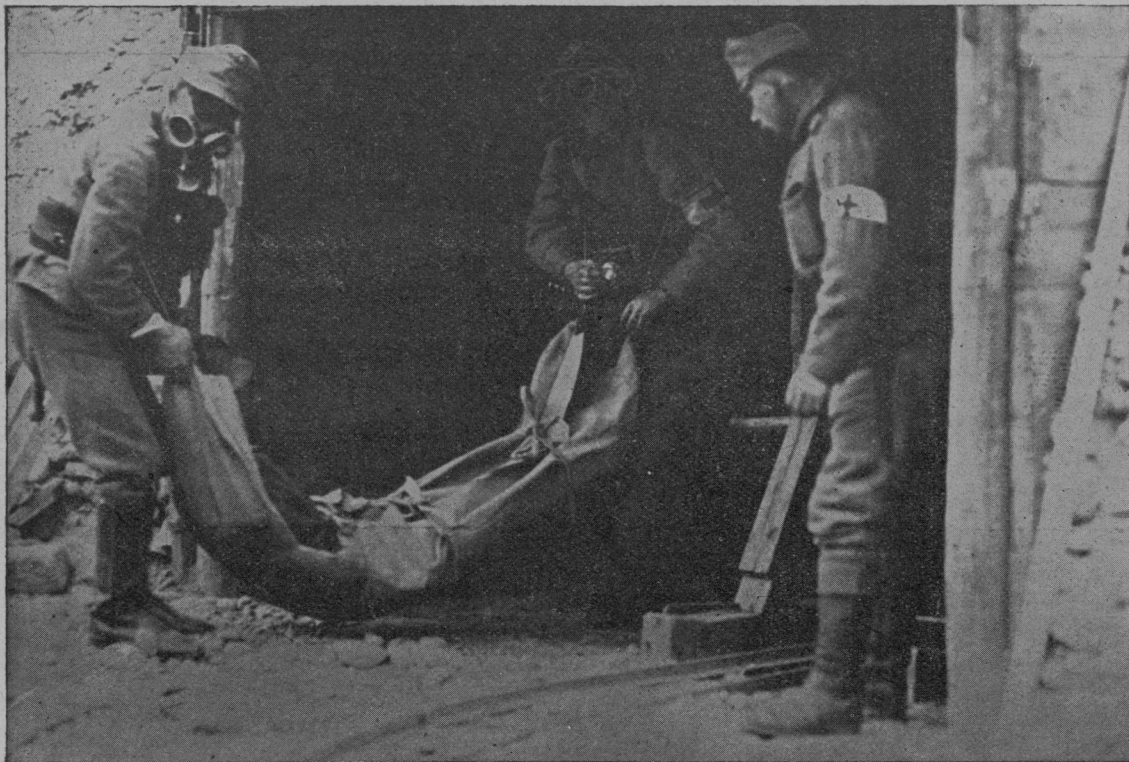
Možnar — metalec min in bomb s strupenimi plini — uravnava v pravo lego. Z vodno tehniko določajo, koliko naj bo cev nagnjena oziroma vodoravna, da bo učinek strela popoln, da se bo izstreljena mina razpočila baš pred sovražnikom. (Čitaj članek „Strupeni plini in saniteji“ na strani 254.)

Vsaka krona
pomaga uničiti sovražnikov up!

Vsaka krona
je stavni kamen za mir.

Vsaka krona
pospeši povratek naših junakov
z bojišča!

Vsled tega naj stori vsakdo
svojo dolžnost in naj
podpiše
vojno posojilo!

Iz delovanja naših sanitejcev: Vojaka, ki so ga v rovu strupeni plini omanili odnašajo sanitejci iz rova v kritje. (Članek na strani 255.)

Svetovna vojna.

Topovi in strojne puške pokajo, kakor da se ta krvavi ples nadaljuje do neskončnosti. Sporazum, zlasti Anglija se tolaži s tem, da če res letos še ne bo dosegel zmage, jo doseže drugo leto, ker ima mogočnega zaveznika z Zedinjenih državah. Wilson se pa hvali, da zbere do jeseni letos prvi pol milijona in do božiča drugi pol milijona vojakov, ki pa najbrže ne bodo več posegli v vojno, ker je bo že prej konec.

Dne 23. maja je poteklo dve leti, odkar je stopila Italija v vojsko. Deset ofenziv je napravila na Goriškem in vse so se končale ob prav malenkostnih uspehih in ob ogromnih izgubah.

Tudi sedanja ofenziva, ki traja že nad 17 dni, se bliža koncu, ne da bi bila odprla pot v Trst. Od morja do Tolmina so trajali ljuti boji, ki so stali Italijane do 100.000 mož izgub ter blizu 4.000 vojni ujetnikov. Največje napore so si prizadajali Lahi, da bi zasedli sv. Goro, Kuk in Vodice, ker bi od tam prevladovali Trnovsko planoto in Vipavsko dolino.

Dne 13. t. m. se je pričel drugi del laške ofenzive in sicer za Kraško planoto. Na Tirolskem so pa le posamezni topovski boji, ki pa niso večjega pomena.

Boji ob Soči so 28. maja bistveno popuščali. Severno od Vipavske doline se boj na obeh straneh omejuje na ogenj topov. Na Kraški visoki planoti se je po zadnjih 4 vročih bojnih dneh (24. do 28. maja) razkrojil v posamezne sunke.

Vsa opazovanja in vsa poročila soglašajo v tem, da presegajo krvave izgube sovražnika daleč žrtve prejšnjih bitk ob Soči. Predpolje naših pozicij je posejano z mrtvimi Italijani.

Število v času od 23. maja sem samo na Kraški visoki planoti vjetih Lahov je naraslo na 250 častnikov in nad 7000 mož. Vsega skupaj je bilo od početka desete bitke ob Soči vjetih nad 15.000 neranjenih Italjanov.

Aeroplani in hidroplani so vrlo služili naši armadi za spoznanje sovražnikov in njegovih namenov ter so požrtvovalno podpirali artiljerijo in infanterijo v vseh fazah boja. — Avtomobilne čete pa vozijo v

učinkovitem laškem ognju dan in noč vojni material tik za prve črte.

Eden bistvenih predpogojev zmagovite obrambe je bogata oprema branitelja s topovi, strojnimi puškami, strelivom in tehničnim vojnim orodjem. Če se sovražniku v 16 dnevih bitke ob Soči ni posrečilo doseči nikakega kolikor toliko tehničnega uspeha, gre bogat delež na tem uspehu tisočem mož in žena, ki se posvečajo v opremljenih delavnicah zaledja, navdani patriotičnega duha, zvesto in brez obotavljanja težkemu, a za vojsko na bojišču nad vse važnemu delu. Trajna zahvala domovine jim je zagotovljena.

Poveljnik soške armade, generalni polkovnik pl. Borojević se je rzrazil o soški bitki takole: „Mi stojimo dobro. Po dolgem napetem pričakovanju je bil pričetek sovražne ofenzive za naše vojake prava odrešitev. Boj divja od Kanala do Hudegadola. Kar je mogel sovražnik pripeljati ljudi in municije, je vse vrgel v boj ob tej priliki. Ali

bo trajala vojna še dolgo, tega ne moremo še vedeti. Mi smo že stali enkrat 14 dni nepretrgoma proti temu sovražniku in smoga pramagali. Ako bi utegnili deseta ofenziva trajati dalje časa, potem je mogoče, da bo zadnja, kajti kar sovražnik sedaj izgubi svojih sil, tega ne bo mogel več nadomestiti. Municije ima sovražnik dosti. Toliko je gotovo, da je bila artiljerijska priprava to pot neznatna. Kjub temu mislim, da to ni posledica varčevanja, marveč nove francoske metode izpred Arrasa, to je sistema iznenadenj.“

Na ruskem bojišču so le posamezni topovski boji. Bojna črta je mirna, kakor da se pripravlja na konec vojne.

Na francoskem bojišču se še vedno vršijo veliki boji. Nemci so začeli z vsilo s topovskim ognjem, da se antanta celo boji, da prično sedaj Nemci s protiofenzivo.

Na Balkanu so se vsi veliki sunki Sarraila ponesrečili. Sarrail je zato zahteval izdatno pomoč in zadostno preskrbo, sicer bo opustil vsako ofenzivo in celo odstopil.

Turki imajo v Aziji na raznih bojiščih z Angleži in Rusi še vedno boje.

Značilno v sedanji vojni je pa, da so Angleži poslali v Arhangel'sk (rusko severno pristanišče v Belem morju) 4.000 mož in ga zasedli. Enako nameravajo Japonci zasesti v Sibiriji mesto Harbin, da tako prisilijo in ostrašijo Rusijo, da ne sklene separatnega miru s centralnimi državami.

Mirovno gibanje.

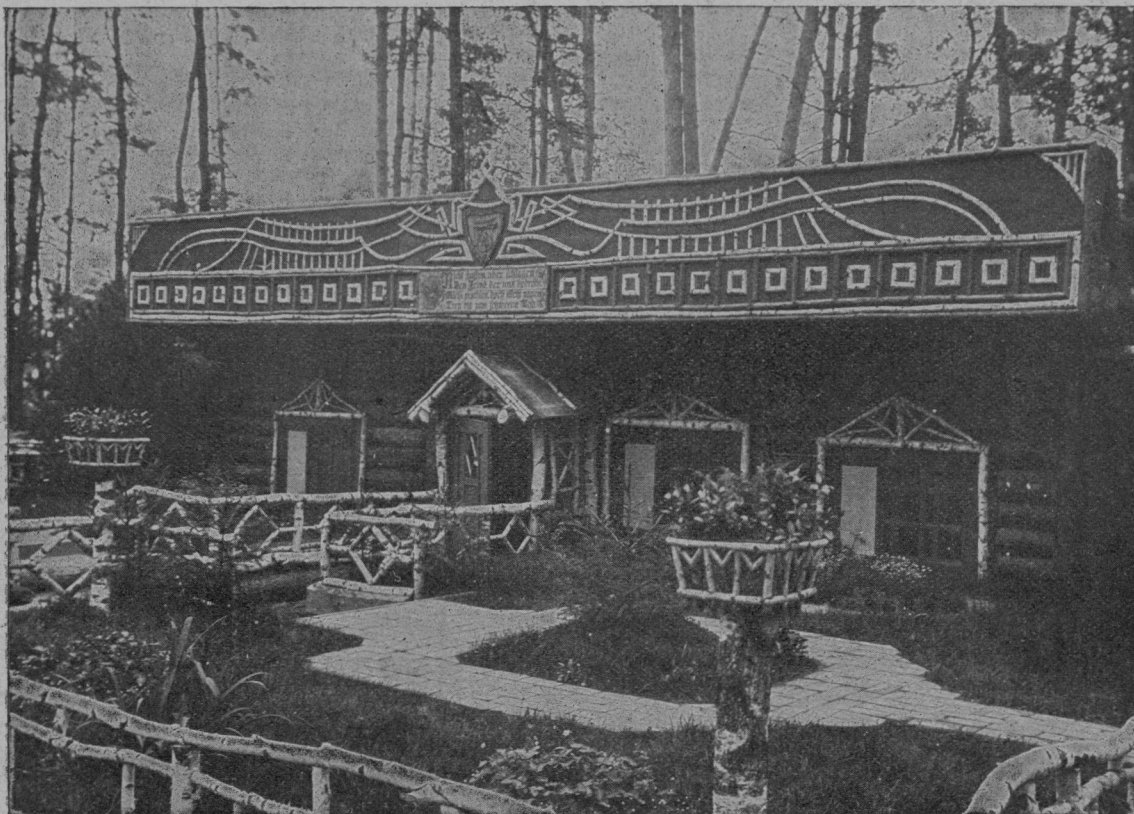
Priprave za štokholmsko socialno-demokratsko konferenco napredujejo ugodno. Odpor proti konferenci je domala popolnoma odpravljen. Nizozemsko-škandinavski socialistični odbor je izdal poseben manifest, ki pojasnjuje namen konference. Značilno za priprave je dejstvo, da se je tudi francoska pariška (senska) socialistična konferenca izrekla za udeležbo z veliko večino. Manifest odklanja končno vplivanje in vmešavanje posameznih vlad v potek konference ter s priznanjem pozdravlja, da je dal iniciativo za ta mirovni kongres ruski delavski in vojaški odbor.

Nova mirovna ponudba centralnih držav? Inozemski listi poročajo, da pripravljajo centralne države novo mirovno

Sanitejci vzbujajo od plinov omamljenega vojaka, da mu dajejo vdihavati kisika. (Članek na strani 255.)

C. kr. domobranski pešpolk št. . . . na Ikvi. Stan poveljništva.

ponudbo, ki se bo tikala zlasti Dardanelskega vprašanja. Ista poročila menijo, da so konference med nemškim državnim kanclerjem in avstroogrskim zunanjim ministrom rodile senzacionalne rezultate, ki bodo Rusiji po godu.

Mirovna propaganda v Italiji je vedno večja. Vršile so se za mir v Milanu, Rimu, Turinu, Genovi in Neaplju velike delavske stavke, ki so znatno prizadele italijansko vojno industrijo.

Prvega maja so priredili delavci na Angleškem velike demonstracije za mir. V Glasgovu je demonstriralo nad 70.000 delavcev. Tako vojno navdušenje vlada med angleškim delavstvom.

Razne vesti.

Šestega vojnega posojila je podpisal cesar Karl v Avstriji 12 milijonov kron in na Ogrskem 12 milijonov.

Cesar Karl je obiskal v minulih dveh tednih rusko in italijansko bojišče ob Soči in na Tirolskem. Minuli teden je sprejel politične stranke v avdijenco.

Parlament začne zborovati dne 30. t. m. Vlada meni, da bo parlament rešil nje program v 14 dneh. Zasedanje utegne trajati okoli šest tednov. Poljske stranke so pretrgale stike s Clam-Martiničevo vlado. Pozneje bodo zborovale delegacije in odseki. — Cesarjeva prisega v parlamentu se bo izvršila dne 2. junija.

Vlada grofa Tisze na Ogrskem odstopila. V torek se je raznesla novica, da je grof Tisza s celo vlado odstopil. Tisza je bil štiri leta ogrski ministrski predsednik. Dasi je imel doma močno opozicijo, se tej ni uklonil in kakor poročajo listi je njegov odstop v zvezi z notranje in zunanje političnimi vprašanji. Tisza je brezobzirno zastopal Ogre, tako je tudi v novi ogrski nagodbi zopet naložil Avstriji nekaj več bremen. Doma se je upiral zlasti demokratizaciji, to je splošni volilni pravici in narodnostni svobodi. Nasledovalo mu bo začasno koalicijsko ministrstvo, ki ga bo sestavil grof Serenyi ali grof Zichy. Preobrat je za avstroogrsko politiko jako pomemben.

Dunajski krščanski socialci za osvojevalno vojno. V nedeljo, 10. maja so imeli na Dunaju krščanski socialci sestanek, na katerem je govoril princ Liechtenstein. Princ odklanja vsak mir, ki bi prišel potom Štokholma in tudi proti pogajanjem z Rusijo je, ter zahteva, ne da bi hotel razpravljati o vojnih smotrih, dobičkanosni mir. Princ je tudi prepričan, da se bo vojna nadaljevala. Govoril je tudi župan Weiskirchner.

Konservativci v Nemčiji za revolucijo? „Vorwärts“ poroča, da so nemški konservativci zapretili kanclerju z revolucijo, če bi hotel popustiti od vojnih smotrov, to je aneksije in vojne odškodnine. — Tako se bore posestni sloji proti demokratizaciji in z ozirom na svoj gospodarski interes. Ti ljudje poznajo samo svoje osebne interese, ne marajo pa o splošnih človeških interesih

ničesar slišati. Bodočnost jim bo še modra učiteljica.

Ruske razmere. Nova ruska vlada je bolj miroljubna nego je bila prejšnja. Sedanji zunanji minister Terščenko se je sicer izrekel proti posebnemu miru, a izrečno naglašal, da bo ruska vlada z vso odločnostjo propagirala splošni mir brez aneksij. Novo vlado podpira tudi delavski in vojaški svet in vlada sodeluje z njim. Kerenski potuje kot vojni minister po Rusiji in ob bojnih črtah, da ohrani disciplino v vojski. Delavski in vojaški svet sklicuje 14. junija splošni kongres iz vse Rusije, ki bo razpravljal o vojni, o brambi in miru, o kmetiškem in delavskem vprašanju, o ustavnem zboru ter o drugih državnih vprašanjih. Duma se sicer ni razpustila, a je nalogo prostovoljno prepustila delavskemu in vojaškemu svetu.

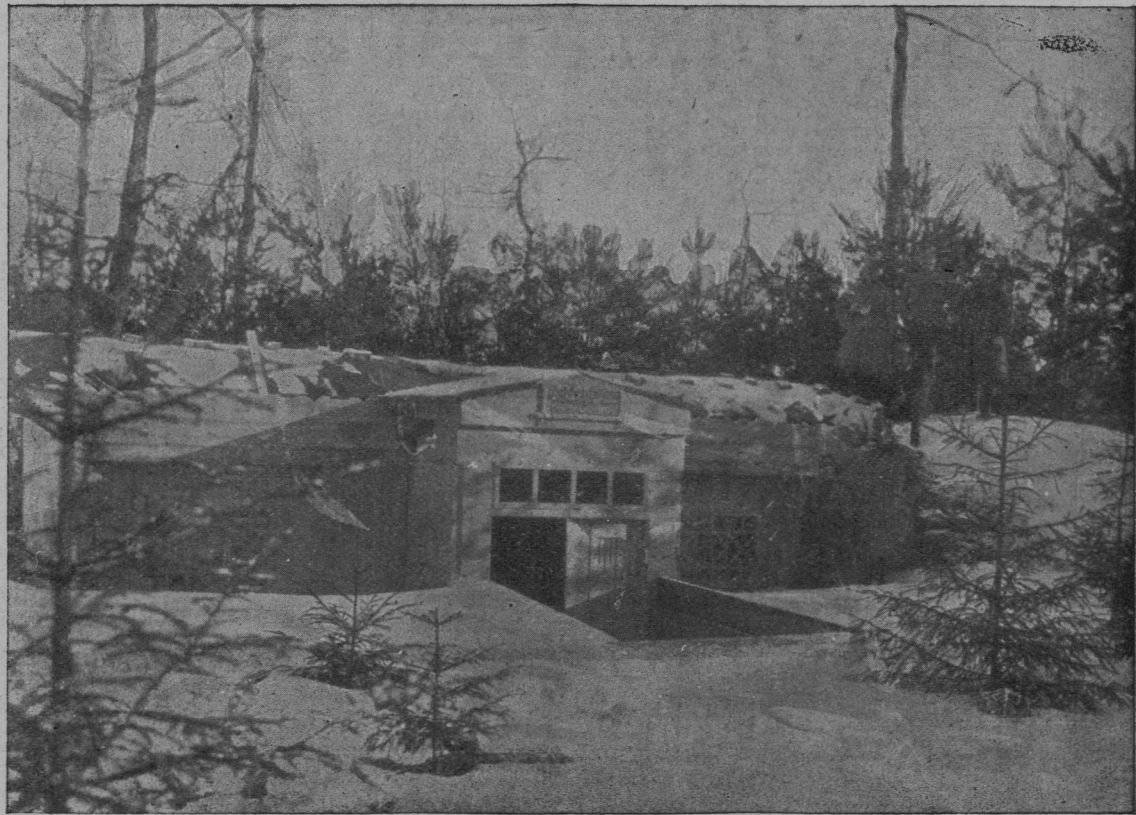
Stavke na Angleškem so nastale v angleških industrijskih mestih zaradi pomanjkanja živil. Udeležencev je nad 300.000.

O opustošenju sedanje vojne razpravljajo angleški listi, ki trdijo, da se nahaja še sedaj na bojiščih do 50 milijonov mož. Ranjenih ali ubitih je bilo okoli 46 milijonov ljudi, med temi mrtvih nad 7 milijonov. Vojnih izdatkov, nevštevi opustošenja, znašajo okoli 9 milijard funtov šterlingov (nad 260 milijard kron). K tem izjavam pa še dostavljajo, da še ne bo kmalu konec vojne, ker se Nemčija še ni odpovedala nameravani svetovni nadvladi.

Petdesetletnica dra. Janeza E. Kreka.

O božiču leta 1915 je dosegel g. dr. Krek 50 let. V „Slovcu“ in „Domoljubu“ so ta jubilej prezrli. Zato so izdali nekateri njegovi pristaši posebno obsežnejšo brošuro, v kateri opisujejo Krekovo delovanje od mladosti pa do danes. Dr. Krek je mnogo delal na političnem in gospodarskem polju ter se ima njegovi požrtvovalnosti zahvaliti zlasti Slovenska ljudska stranka prav mnogo. Dr. Krek je prav mnogo pripomogel politični in gospodarski izobrazbi med slovenskim ljudstvom; zbudil je zanimanje in že to je neprecenljive vrednosti. Sadove njegovega dela bomo cenili prav šele po vojni — v novem življenju.

Darujte za Rdeči križ!

C. kr. domopranski pešpolk št. . . . ob Ikvi. Krite poveljništva . . . bataljona.

Bizamska (pižmova) podgana, ondatra zvana. Neka nemško-češka aristokratka jo je zanesla pred leti iz Amerike v Evropo, ker ima ta podgana dragoceno in krasno kožuho. Toda podgana se je v Evropi zvrгла, da je njen kožuh skoraj brez vrednosti ter se tako razmnožila, da je posebno za gozdove in ribištvo na severnem Češkem in Saškem največja škodljivka. Kmalu bo pa razširjena po celi srednji Evropi. Meso pa je baje zelo okusno. Saški in češki listi poročajo, da plačujejo ljudje po 4 K za kg mesa te podgane, ker je snažna in se živi le od rib in drevesne skorje.

Spanec noče priti, ako nas mučijo bolečine, ako trpimo na preveliki nervoznosti, ako začno stare rane zopet boleti in če nas obiščejo vsakovrstne bolezni. Za take slučaje opozarjamo na Fellerjev bolečine lajšajoči, živce pomirjajoči rastlinski esenci fluid z znamko „Elsa-Fluid“. To izvršno domače sredstvo vpliva pri bolečinah najrazličnejše vrste posebno zelo blagodejno, pomiri živce in povzroči mirno spanje. Nad 100.000 zahvalnih pisem in zdravniških priporočil potrjuje visoko vrednost tega dobrega domačega sredstva. Predvojne cene: 12 steklenic stane na vse kraje franko samo 6 kron. Dobi se edino pristen pri lekarnarju E. V. Feller, Stubica, Elsatrg štev. 280 (Hrvatska). Istotam se lahko naroče Fellerjeve lahko odvajalne rabarbarske kroglice z znamko „Elsa-Pillen“. To je najprijetnejše odvajalno sredstvo, ki ni škodljivo, učinkuje zanesljivo ter zasluži brezpogojno prednost pred drastičnimi, čredražeci odvajalnimi sredstvi. 6 škatlic stane franko 4 K 40 h. Obe domači sredstvi naj bi bili vedno pri hiši. Koliki stokajo vsled bolečin, ki jim jih povzročajo kurja očesa, zatečejo se k nožu, ki je v takih slučajah že pogosto naredil škodo. Takim čitateljem bi bilo lahko in hitro za malo denarja pomagano, ako bi naročili za 1 ali 2 kroni morivca kurjih očes. (ef)

Poravnajte naročnino!

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike“! Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov, tem bolji bo list. Zrno do zrna... Kamen do kamna...

V najlepši okras vsaki ženski je lepooblikovano **bujno čvrsto oprsje.**

Ženske, koje pogrešajo ta okras, naj zaupno pišejo na Ido Krauss, ki docela brez stroškov, na podlagi svoje preizkušene metode, daje diskretno nasvet, kako doseči idealne polne oblike.

IDA KRAUSS, Pressburg (Ungarn)
Schanzstrasse 2. Abt. 95.

Ugodna naložitev denarja.

Proda se arondirano 37 oral veliko vinogradno posestvo s krasno lego v Hložah pri Ptujju, Štajersko.

Posestvo obsega: 1½ oralā novega 8 do 10 letnega ameriškega vinograda, 5 oral starega, opuščeneega vinograda, ki je še za prenoviti; 10 oral travnikov, njiv in sadonosnikov ter 21 oral gozda in sicer: 2 oralā lepega bukovega, 2 oralā hrastovega, 2 oralā podregega in 2 oralā lepega kostanjevega ter 13 oral mladega, 6 do 12 let starega smrečjevega gozda. — Na posestvu je tudi viničarija.

Posestvo je neobremenjeno ter se proda le radi družinskih razmer za 75.000 K proti takojšnjemu izplačilu.

Ponudbe pod „Posestvo“, Ljubljana, poštni predal 74.

**Kmetska
posojilnica ljubljanske okolice
v Ljubljani**

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

obrestuje hranilne vloge po

Stanje hranilnih vlog:
triindvajset milijonov kron.

41 0
4 0

brez vsakršnega odbitka.

Rezervni zaklad:
nad milijon kron.

Popolnoma varno naložen denar!

6-umetn.-razglednic
 Po originalih M. Gasparija
 Jesen - V krčmi
 Molitev - Butare
 Madona - Velika noč
 Založba - Umetniška
 propaganda - Ljubljana
 Cena serije 6-razglednic K 1.20

Ljubljana, Sodna ulica 5.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trvdka
 Ljubljanska industrija probkovich zamaškov
JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Razpošiljam tudi novo kisto vodo "Silva" vrelec za brizganc (Spritzer) in namizno ter zdravilno stališče.

Kupim vse vrste stare in nove zamaške od kisle vode in vse vrste sode za vino in sadjevec.

VINO belo in rudeče
 od 65 l naprej razpošilja po povzetju

A. OSET, pošta Guštanj,
 Koroško.

Zajamčen uspeh!
 Tisoče zahvalnih pisem za vpregled na razpolago

Bujno lepo oprsje
 dobite, če rabite
 med. dr. A. Rixovo prsno kremo
 jamčeno neškodljivo. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 4.— velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 9.— Kosm. Dr. A. Rix preparati, Dunaj IX., Lakierergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija "Adrija"; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Novost za gospodinje
 je sušenje zelenjave in sočivja za zimo.
 Naročite takoj knjižico:
 „Sušenje v gospodinjstvu“.
 Dobi se po knjigarnah za 40 h s poštino vred.

Vse potrebne tiskovine za
občinske urade in aprovi-
zacijske odbore
 ima v zalogi tiskarna
DRAG. HRIBAR v Ljubljani,
 Dunajska cesta 9.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštino vred stane K 270.

Rydyol je rožnata voda, ki živo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštino vred K 245. Povzeteje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „**Ria balzam**“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih očes, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z janstvenim listom K 175, 3 lončki K 450, 6 lončkov K 750. Na stotine zahvalnih in priznalnih pisem.
Kemeny, Kaschau (Kassa) I poštini predal 12/309 (Ogrsko).

Odlikovan na razstavi v Radovljici leta 1904 s častno diplomom in svetinjo I. vrste.

BRINJEVEC, HRUŠEVEC in SLIVOVKO

najfinejše vrste, posebno priporočljivo proti kužnim boleznim, se dobi

pri **Gabrijelu Eržen, Zapuže** pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.
 Cene zmerne.
 Za pristnost se jamči.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a pasti pompadour**. Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K 1.— velika škatlja K 330. Dr.-ja **A. Rix-a biserno mleko**, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 330.

Pošije diskretno dr. A. Rix. kosm. preparati, Dunaj IX. Lakierergasse 6, 0.

Zaloga v Ljubljani: parf. A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzengel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir
 napravi g. Ana Krležaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zra- stejo najlepše lase. Steklenica po 4 in 5 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči.** — **Zadostuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

::: LJUBLJANA. :::

Modistka

MINKA HORVAT

Ljubljana, Stari trg 21

priporoča cenjenim damam
 svojo zelo povečano zalogo
 damskih slamnikov in otro-
 škkih čepic.

Popravila najfineje in najceneje.

Proč s tem!!

Prikrajanje noge postane nevidno. Vaša hoja postane elastična in lahko nosite vsak normalen čevelj. Brošure brezplačno pošlje
Exstension Ges. m. b. H., Frankfurt am Main, Eschersheim Nr. 39.

„Morana“

je pripoznana kot najboljšo sredstvo proti ušivemu mrčesu, stenicam in drugi golazni. Izvrstno sredstvo je proti hrastam in vsaki drugi kožni bolezni. Cena liter 5 K.

Zaloga: **Skrinjar** Trst, Via Castaldi 4, I.

Največja slovenska hranilnica:

Mestna hranilnica ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3

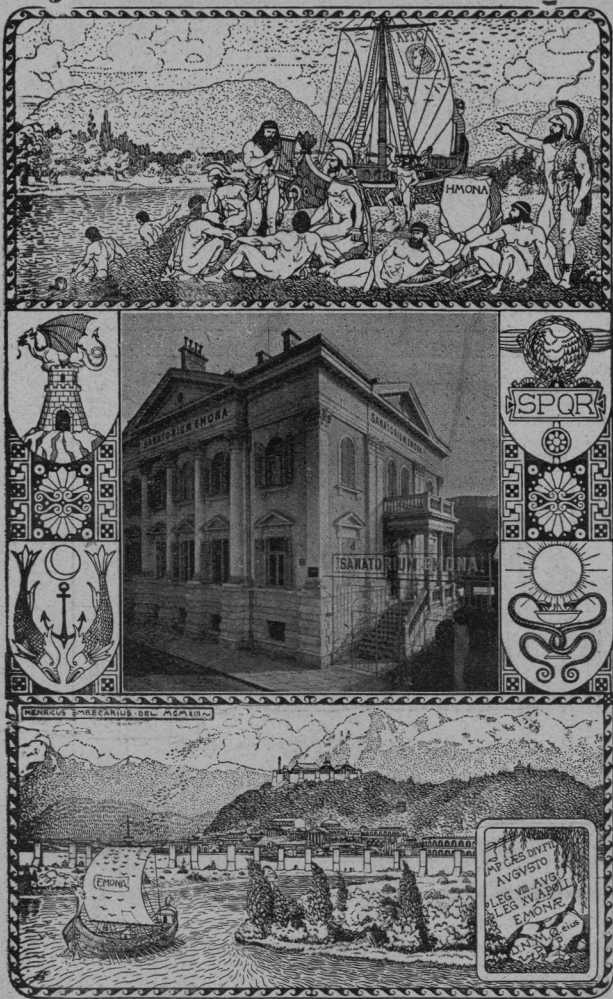
je imela koncem leta 1916 vlog . . . . . K 55,000.000.—,
 hipotečnih in občinskih posojil . . . . . 30,600.000.—,
 rezervnega zaklada . . . . . „ 1,500.000.—.

Sprejema vloge vsak delavnik 4% večje in nestalne vloge in jih obrestuje najvišje po pa po dogovoru.

Hranilnica je pupilarno varna in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade. Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5%, izven Kranjske pa proti 5 1/4% obrestim in proti najmanj 1% oziroma 3/4% odplačevanju na dolg.

V podpiranje trgovcev in obrtnikov ima ustanovljeno **Kreditno društvo.**

Selenburgova ulica 1
(zraven trgovine Tličar)

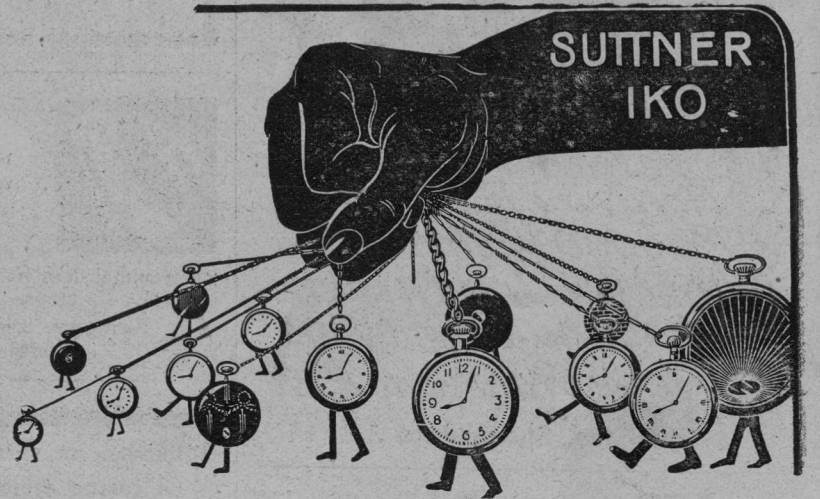
Specijalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Obiskujte „Kino Central“

v deželnem gledališču

Krasna
darila!

Dobro „IKO“ uro

vsaki občuduje in zaželi, kajti ona je

mojstrsko delo urarske umetnosti!

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepoticja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštnine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Št. 99410	Kovinasta anker Roskopf ura	K 12 40
št. 99449	Roskopf ura, grav. močna, 2 pokrova	K 16 80
št. 99600	Radijska žepna ura ponoči sveteča	K 16 20
št. 99865	Kovinasta verižica	K 1 60
št. 99645	Uhani amerikanski double zlato	K 3 40
št. 99022	Srebr. rožni venec	K 9 50

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

:: Delniška glavica 8,000.000 kro n. :: STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2. Rezervni fondi okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, Inad stropje